

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 4Co/426/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7513220925
Dátum vydania rozhodnutia: 04. 06. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ľuboš Kunay
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2015:7513220925.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Ľuboša Kunaya a sudkýň JUDr. Anny Slovinskej a JUDr. Gizely Majerčák, vo veci žalobcu CASH COLLECTORS SK, s.r.o., Bratislava, Mlynské Nivy 49, IČO: XX XXX XXX, zastúpeného Havel, Holásek & Partners, s.r.o., Bratislava, Mlynské Nivy 49, IČO: XX XXX XXX, proti žalovanému T. C., bytom M. W. F., Q. G. XX, o zaplatenie 215,05 € s prísl., o odvolaní žalobcu proti rozsudku 13C/71/2014-60 zo 7.7.2014 Okresného súdu Košice-okolie

rozhodol:

P o t v r d z u j e rozsudok.

Žalobca nemá právo na náhradu trov odvolacieho konania.

o d ô v o d n e n i e :

Súd prvého stupňa rozsudkom žalobu zamietol a účastníkom náhrada trov konania nepriznal.

Vychádzal zo žaloby, ktorou sa žalobca domáhal voči žalovanému zaplatenia sumy 215,05 € s prísl. tvrdiac, že žalovaný s jeho právnym predchodcom uzatvoril 9.11.2005 zmluvu o úvere č. XXXXXXXXXXXX, pričom povinnosti z nej vyplývajúce si neplnil a žalobca pohľadávku spočívajúcu v nepremlčaných splátkach nadobudol na základe zmlúv o postúpení pohľadávok z 21.10.2010 a z 1.12.2010. Vykonaným dokazovaním zistil, že žalovaný uzatvoril 9.11.2005 so spoločnosťou Slovenská sporiteľňa, a.s. zmluvu o úvere, na základe ktorej mu bola poskytnutá suma 697,07 € a žalovaná suma predstavuje zvyšok istiny úveru po splatnosti a tvorí ju 11 nepremlčaných splátok, každá vo výške 19,55 € a príslušenstva. Právne vec posúdil podľa § 497, § 502 ods.1 a § 503 Obch. zákonníka ako aj podľa § 2 písm.a/ a b/ a § 4 ods.1 zák. č. 258/2001 Z.z. ako aj podľa § 3 ods.3 zák. č. 250/2007 Z.z. a tiež § 52 ods.1 až 4, § 53 ods.1 a 5, § 54 ods.1, 2, § 100 ods.1, § 101 a § 103 Obč.zák. a § 5b zák. č. 205/2007 Z.z. a uviedol, že splatnosť úveru zo zmluvy zo dňa 9.11.2005 nastala 20.10.2010 a od nasledujúceho dňa, t.j. 21.10.2010 začala plynúť trojročná premlčacia lehota, v ktorej sa právo mohlo uplatniť na súde. Dospel k záveru, že nárok žalobcu je premlčaný, pretože trojročná premlčacia lehota uplynula dňa 21.10.2013 a žaloba bola podaná až dňa 3.12.2013. Na základe uvedeného žalobu zamietol a o trovách konania rozhodol podľa § 142 ods.1 O.s.p.

Rozsudok napadol včas podaným odvolaním žalobca, navrhol ho zmeniť a žalobe vyhovieť alebo eventuálne rozsudok súdu prvého stupňa zrušiť a vec vrátiť prvostupňovému súdu na ďalšie konanie. Podľa jeho názoru rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci a trpí aj inou vadou, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci a aj v odôvodnení rozsudku absentujú podstatné skutočnosti. Prvostupňový súd vo svojom odôvodnení neuviedol žiadnu judikatúru, prípadne odbornú argumentáciu, ktorá by podporovala ním prezentovaný názor. S poukazom

na § 261 ods.1 a 3 písm.d/ Obch.zákonníka ako aj judikatúru Najvyššieho súdu Slovenskej republiky a tiež rozhodnutia Ústavného súdu Českej republiky bol toho názoru, že Obchodný zákonník obsahuje komplexnú právnu úpravu premlčania a v danom prípade premlčanie sa malo posudzovať výhradne podľa relevantných ustanovení Obchodného zákonníka a nie je možné akékoľvek ustanovenia o úprave premlčania vytrhávať z kontextu a aplikovať na ne ustanovenia iného právneho predpisu a to zrejme iba ad hoc v prospech spotrebiteľa. V opačnom prípade sa vytráca zmysel kategórie absolútnych obchodov. Citoval tiež vybrané časti odôvodnenia uznesenia Najvyššieho súdu Českej republiky sp.zn. 32Cdo/3337/2010 a Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp.zn. 6 M Cdo/4/2012 a dospel k záveru, že na predmetný právny vzťah bolo potrebné aplikovať právnu úpravu premlčania uvedenú v Obchodnom zákonníku. Vyčítal súdu prvého stupňa, že pri rozhodnutí použil ust. § 5b zák. č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa v znení neskorších predpisov, pretože ide o úpravu hmotnoprávnu, ktorú nemožno použiť v konaniach začatých pred nadobudnutím účinnosti predmetného ustanovenia. Keďže v konaní nik platne nevzniesol námietku premlčania, nemal súd z úradnej moci premlčanie skúmať.

Žalovaný sa k podanému odvolaniu nevyjadril.

Odvolací súd (§ 10 ods. 1 O.s.p.) vec podľa § 214 ods. 2 O.s.p. prejednal bez nariadenia odvolacieho pojednávania s tým, že vyhlásenie rozsudku bolo zverejnené minimálne 5 dní vopred na úradnej tabuli Krajského súdu v Košiciach. Rozsudok bol verejne vyhlásený na Krajskom súde v Košiciach dňa 4.6.2015 o 9,10 hod. v pojednávacej sieni číslo dverí 202 na 2. poschodí Krajského súdu v Košiciach (§ 156 ods. 1, 3 O.s.p. v spojení s § 211 ods. 2 O.s.p.).

Po preskúmaní napadnutého rozhodnutia v medziach odvolania, t.j. v rozsahu vymedzenom odvolacími dôvodmi a námietkami žalobcu uvedenými v jeho odvolaní, spolu s konaním, ktoré mu predchádzalo (§ 212 ods. 1, 3 O.s.p.) dospel odvolací súd k záveru, že odvolanie žalobcu nie je dôvodné.

Pokiaľ žalobca v odvolaní označil odvolací dôvod, že súd prvého stupňa na základe vykonaných dôkazov dospel k nesprávnym skutkovým zisteniam (§ 205 ods. 2 písm. d/ O.s.p.) a že rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 205 ods. 2 písm. f/ O.s.p.), odvolací súd pripomína, že odvolací dôvod podľa ust. § 205 ods. 2 písm. d) O.s.p. je v súdnej praxi vykladaný tak, že musí ísť o také skutkové zistenia, na základe ktorých súd prvého stupňa vec posúdil po právnej stránke a ktoré nemajú v podstatnej časti oporu vo vykonanom dokazovaní. Skutkové zistenia nezodpovedajú vykonaným dôkazom, ak výsledok hodnotenia dôkazov nie je v súlade s ust. § 132 O.s.p., a to vzhľadom na to, že súd vzal do úvahy skutočnosti, ktoré z vykonaných dôkazov alebo z prednesov účastníkov nevyplynuli, ani inak nevyšli počas konania najavo alebo opomenul rozhodujúce skutočnosti, ktoré boli vykonanými dôkazmi preukázané, alebo vyšli počas konania najavo. Nesprávne sú aj také skutkové zistenia, ktoré súd prvého stupňa založil na chybnom hodnotení dôkazov. Typovo ide o situáciu, kde je logický rozpor v hodnotení dôkazov, prípadne poznatkov, ktoré vyplynuli z prednesov účastníkov alebo ktoré vyšli v konaní najavo inak z hľadiska závažnosti (dôležitosti), zákonnosti, pravdivosti, eventuálne vierohodnosti alebo ak výsledok hodnotenia dôkazov nezodpovedá tomu, čo malo byť zistené spôsobom vyplývajúcim z ust. § 133 až 135 O.s.p..

K odvolaciemu dôvodu podľa ust. § 205 ods. 2 písm. f) O.s.p. odvolací súd uvádza, že právnym posúdením je činnosť súdu, pri ktorej zo skutkových zistení vyvodzuje právne závery a aplikuje konkrétnu právnu normu na zistený skutkový stav. Nesprávnym právnym posúdením je omyl súdu pri aplikácii práva na správne zistený skutkový stav. O omyl v aplikácii práva ide vtedy, ak súd použil iný právny predpis, než ktorý mal použiť alebo ak použil síce správny právny predpis, ale nesprávne ho interpretoval na daný prípad.

Odvolací súd v prejednávanej veci dospel k záveru, že ani tieto odvolacie dôvody nie sú naplnené. Odvolacie námietky žalobcu nie sú spôsobilé spochybniť vecnú správnosť napadnutého rozsudku. Ani počas odvolacieho konania nevyšli najavo také skutočnosti, ktoré by mali za následok nesprávne rozhodnutie vo veci samej.

Rozhodnutiu súdu prvého stupňa totiž nemožno vytknúť nedostatočné zistenie skutkového stavu, ani že by vzal do úvahy skutočnosti, ktoré z vykonaných dôkazov alebo prednesov účastníkov nevyplynuli a ani nevyšli za konania najavo, že by opomenul niektoré rozhodujúce skutočnosti, ktoré boli vykonanými dôkazmi preukázané, alebo že by v jeho hodnotení dôkazov bol logický rozpor, prípadne, že by výsledok jeho hodnotenia dôkazov nezodpovedal tomu, čo malo byť zistené spôsobom vyplývajúcim z ust. § 133 až § 135 O.s.p., alebo že by na zistený skutkový stav aplikoval nesprávne zákonné ustanovenia alebo použité zákonné ustanovenia nesprávne vyložil.

Súd prvého stupňa vykonal vo veci dokazovanie v potrebnom rozsahu a náležite zistil skutkový stav, vykonané dôkazy vyhodnotil podľa ust. § 132 O.s.p., z týchto dôkazov dospel k správnym skutkovým zisteniam, na ktorých aj založil svoje rozhodnutie, zo zisteného skutkového stavu vyvodil aj správny právny záver.

Nie je daný ani žalobcom označený odvolací dôvod podľa § 205 ods. 2 písm. a) O.s.p. (že v konaní došlo k vade uvedenej v § 221 ods. 1 písm. f) O.s.p.), t.j. že sa mu ako účastníkovi konania postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom, pretože napadnutý rozsudok je nepreskúmateľný a zmätočný. Preskúmaním veci totiž odvolací súd dospel k záveru, že napadnuté rozhodnutie zodpovedá požiadavkám kladeným na odôvodnenie rozhodnutí v zmysle § 157 ods. 2 O.s.p., podľa ktorého v odôvodnení rozsudku súd uvedie, čoho sa navrhovateľ (žalobca) domáhal a z akých dôvodov, ako sa vo veci vyjadril odporca (žalovaný), prípadne iný účastník konania, stručne, jasne a výstižne vysvetlí, ktoré skutočnosti považuje za preukázané, a ktoré nie, z ktorých dôkazov vychádzal, a akými úvahami sa pri hodnotení dôkazov riadil, prečo nevykonal ďalšie navrhnuté dôkazy a ako vec právne posúdil. Súd dbá na to, aby odôvodnenie rozsudku bolo presvedčivé.

Prvostupňový súd v odôvodnení svojho rozhodnutia uviedol rozhodujúci skutkový stav, primeraným spôsobom opísal priebeh konania, stanoviská procesných strán k prejednávanej veci, výsledky vykonaného dokazovania a citoval právne predpisy, ktoré aplikoval na prejednávaný prípad a z ktorých vyvodil svoje právne závery. Prijaté právne závery primerane vysvetlil.

O zjavnú neodôvodnenosť alebo arbitrárnosť súdneho rozhodnutia v súvislosti s právnym posúdením ide totiž spravidla vtedy, ak by interpretácia a aplikácia právnej normy zo strany súdu zásadne popierala účel a význam aplikovanej právnej normy, alebo ak by dôvody, na ktorých je založené súdne rozhodnutie, absentovali, boli by zjavne protirečivé alebo by popierali pravidlá formálnej a právnej logiky, prípadne by boli zjavne jednostranné a v extrémnom rozpore s princípmi spravodlivosti (III. ÚS 305/08, IV. ÚS 150/03, I. ÚS 301/06). Z odôvodnenia preskúmaného rozsudku jednostrannosť a ani taká aplikácia príslušných ustanovení všeobecne záväzných právnych predpisov, ktorá by bola popretím ich účelu, podstaty a zmyslu, nevyplýva.

Súd prvého stupňa žalobu zamietol primárne z toho dôvodu, že nárok žalobcu sa premlčal v trojročnej premlčacej lehote podľa príslušných ustanovení Občianskeho zákonníka, keď na premlčanie prihladol ex offa v súlade s § 5b zák. č. 250/2007 Z.z. S jeho postupom a závermi možno súhlasiť.

Podľa § 261 ods.3 písm.d/ Obchodného zákonníka touto časťou zákona sa spravujú bez ohľadu na povahu účastníkov záväzkové vzťahy zo zmluvy o predaji podniku alebo jeho častí (§ 476), zmluvy o úvere (§ 497), zmluvy o kontrolnej činnosti (§ 591), zasielateľskej zmluvy (§ 601), zmluvy o prevádzke dopravného prostriedku (§ 638), zmluvy o tichom spoločenstve (§ 673), zmluvy o otvorení akreditívu (§ 682), zmluvy o inkase (§ 692), zmluvy o bankovom uložení veci (§ 700), zmluvy o bežnom účte (§ 708) a zmluvy o vkladovom účte (§ 716).

Podľa § 387 ods.1 Obchodného zákonníka právo sa premlčí uplynutím premlčacej doby ustanovenej zákonom.

Podľa § 397 ods.1 Obchodného zákonníka, ak zákon neustanovuje pre jednotlivé práva inak, je premlčacia doba štyri roky.

Podľa § 100 ods.1 Občianskeho zákonníka sa právo premlčí, ak sa nevykonalo v dobe v tomto zákone ustanovenej (§ 101 až 110). Na premlčanie súd prihliadne len na námietku dlžníka. Ak sa dlžník premlčania dovoľá, nemožno premlčané právo veriteľovi priznať.

Podľa § 101 Občianskeho zákonníka, pokiaľ nie je v ďalších ustanoveniach uvedené inak, premlčacia doba je trojročná a plynie odo dňa, keď sa právo mohlo vykonať po prvý raz.

Podľa ust. § 5b zák. č. 250/2007 o ochrane spotrebiteľa (ktoré nadobudlo účinnosť 1.mája 2014) orgán rozhodujúci o nárokoch zo spotrebiteľskej zmluvy prihliada aj bez návrhu na nemožnosť uplatnenia práva, na oslabenie nároku predávajúceho voči spotrebiteľovi, vrátane jeho premlčania alebo na inú zákonnú prekážku alebo zákonný dôvod, ktoré bránia uplatniť alebo priznať plnenie predávajúceho voči spotrebiteľovi, aj keď by inak bolo potrebné, aby sa spotrebiteľ týchto skutočností dovoľával.

Podľa § 52 ods.2 Občianskeho zákonníka (v znení účinnom od 1.mája 2014) ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, sa vždy prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keď by sa inak mali použiť normy obchodného práva.

Súd prvého stupňa pri svojom rozhodnutí o nárokoch zo spotrebiteľskej zmluvy správne reagoval na ustanovenia zákona, ktoré nadobudli účinnosť 1.mája 2014, pričom právne predpisy, ktorých súčasťou tieto sú, nemajú prechodné ustanovenia. Od ich účinnosti sa teda vzťahujú aj na právne vzťahy založené pred týmto dňom. Prvostupňový súd musel vziať zreteľ aj na § 5b zák. č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa a zohľadňovať tiež § 52 ods.2 vetu tretiu Občianskeho zákonníka, podľa ktorého na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ sa vždy prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keď by sa inak mali použiť normy obchodného práva. Súd prvého stupňa v súlade so zákonom posudzoval plynutie premlčacej doby podľa ustanovení Občianskeho zákonníka a v dôsledku toho správne žalobu zamietol.

Vychádzajúc z uvedeného odvolací súd dospel k záveru, že napadnuté rozhodnutie netrpí nedostatkom riadneho odôvodnenia, ktoré by malo za následok vznik vady podľa § 221 ods. 1 písm. f) O.s.p..

Odvolací súd tak po preskúmaní veci dospel k záveru, že napadnutý rozsudok je aj z hľadiska týchto žalobcom uplatnených odvolacích dôvodov vecne správny, pretože súd prvého stupňa na základe dostatočne zisteného skutkového stavu vec správne právne posúdil, aplikoval správne ustanovenie právneho predpisu a správne rozhodol. Zákonu zodpovedajúce sú aj dôvody napadnutého rozsudku, s ktorými sa odvolací súd v plnom rozsahu stotožňuje a v podrobnostiach na ne odkazuje (§ 219 ods. 2 O.s.p.).

O trovách odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa § 224 ods.1 O.s.p. v spojení s ust. § 142 ods.1 O.s.p. Žalobca nebol úspešný v odvolacom konaní a tak mu náhrada trov nepatrí.

Rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Košiciach pomerom hlasov 3:0 (§ 3 ods. 9 zákona č. 757/2004 Z.z. v znení účinnom od 1. mája 2011).

Poučenie:

Proti rozsudku odvolacieho súdu odvolanie nie je prípustné.